

De uitnodiging

Een gedicht van Orlah Mountain Dreamer, een Indiaanse oudste (vertaling J. Wieberdink)

Het interesseert me niet wat je doet voor de kost;
Ik wil weten waar je naar hunkert en of je ervan durft te dromen,
het verlangen van je hart te vervullen.

Het interesseert me niet hoe oud je bent;
Ik wil weten of je het risico neemt om voor gek te staan;
Voor liefde, voor je dromen, voor het avontuur van het levend zijn.

Het interesseert me niet wat je allemaal dwars zit,
Ik wil weten of je contact hebt gemaakt met de kern van je eigen verdriet
Of je bent geopend door de teleurstellingen van het leven;
Of dat je bent verschrompeld, je hebt afgesloten, uit angst voor de pijn.
Ik wil weten of je de pijn kunt verdragen; van mij en van jezelf
Zonder weg te stoppen, weg te lopen, vast te bijten.

Ik wil weten of je plezier kunt verdragen van mij en van jezelf,
Of je kunt dansen met overgave,
extase toe kunt laten tot in de toppen van je vingers en je tenen
Zonder te gaan manen tot voorzichtigheid, tot realisme,
of ons te herinneren aan menselijke beperkingen.

Het interesseert me niet of het verhaal dat je vertelt waar is,
Ik wil weten of je een ander kunt teleurstellen, om eerlijk te zijn naar jezelf;
Of je verdenking van verraad kunt verdragen, zonder verraad te plegen aan je ziel.
Ik wil weten of je trouw kunt zijn; en dus te vertrouwen.

Ik wil weten of je schoonheid kunt zien, ook als ze niet iedere dag even mooi is;
En of je jouw leven kunt herleiden tot haar bron.
Ik wil weten of je met falen kunt leven, het jouwe en het mijne,
En nog aan de rand van het meer kunt staan
en JA kunt roepen tegen de zilveren glans van de volle maan.

Het interesseert me niet waar je woont of hoeveel geld je bezit,
Ik wil weten of je, na een nacht vol verdriet en vertwijfeling,
moe en gekneusd tot op het bot,
Op kunt staan en doen wat er gedaan moet worden voor de kinderen.

Het interesseert me niet wie je bent; of waar je vandaan komt;
Ik wil weten of je naast me zult staan als het er echt op aan komt
En je niet terug zult deinzen.

Het interesseert mij niet, waar of wat of met wie je gestudeerd hebt;
Ik wil weten wat er van je overblijft als al het andere wegvalt.
Ik wil weten of je alleen kunt zijn met jezelf;
En of je werkelijk waardeert wat je gezelschap houdt in lege momenten.